

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΣΗΕΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

Με αφορμή την εισαγγελική παραγγελία του προϊσταμένου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας **Σωτήρη Μπάγια** ο Πρόεδρος της **ΕΣΗΕΑ Αριστείδης Μανωλάκος** έκανε την ακόλουθη δήλωση:

“Τους τελευταίους μήνες η εξάρθρωση της τρομοκρατίας και οι συλλήψεις κατηγορουμένων ως μελών της τρομοκρατικής οργάνωσης “17 Ν”, είχαν ως συνέπεια την αναπόφευκτη εμπλοκή των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Με προσωπική μου δήλωση της 5ης Ιουλίου, δηλαδή λίγες μέρες μετά την έκρηξη της βόμβας στα χέρια του **Ξηρού**, και με επανειλημμένες ανακοινώσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της η **ΕΣΗΕΑ**:

1. Τόνισε ότι απαιτείται η μέγιστη σοβαρότητα και υπευθυνότητα στην άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος και η αυστηρή και επί της ουσίας τήρηση του Κώδικα Δεοντολογίας των δημοσιογράφων.
2. Απαίτησε να σταματήσει η ονοματολογία και η σπίλωση υπολήψεων.
3. Ζήτησε να υπάρχει επίσημη πληροφόρηση από τις αρμόδιες αρχές προς τους δημοσιογράφους ώστε να αποφεύγονται τα φαινόμενα “διαρροών” και παραπληροφόρησης.

Για ορισμένα Μέσα και για ορισμένους δημοσιογράφους, οι ανακοινώσεις της Ένωσης έμοιαζε να απευθύνονται σε ώτα μη ακουόντων.

Υπήρξε υπέρβαση από τα μέσα ενημέρωσης που επισημάνθηκε από πολλές πλευρές, μέχρι που ήρθε η εισαγγελική παραγγελία για να εμφανιστεί ότι ρυθμίζει έναν ευαίσθητο χώρο, όπως αυτός της

ενημέρωσης, με την απειλή μέτρων καταστολής.

Θυμίζω ότι:

1. Η ρύθμιση υπήρχε στον αντιτρομοκρατικό νόμο **Μητσοτάκη** και τροποποιήθηκε με το άρθρο 35 παρ. 4, του Ν. 2172/1993 ως προς τις χρηματικές ποινές, επί υπουργίας **Κουβελάκη**.

2. Ακολούθησε εγκύκλιος του προηγούμενου Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου **Παναγιώτη Δημόπουλου** μέχρι να φτάσουμε στην εγκύκλιο του κ. **Μπάγια**.

Θυμίζω επίσης για όσους έχουν ασθενή μνήμη ότι στο ίδιο χρονικό διάστημα δημιουργείται χωρίς κανόνες και προληπτικά μέτρα το σύγχρονο χάος της ενημέρωσης, ιδίως σε ό,τι αφορά το τηλεοπτικό τοπίο: Με χαριστικές πράξεις σε μεγαλοεπιχειρηματίες, με παράνομο πλουτισμό μέσα από την αγοραπωλησία ανύπαρκτων αδειών, με πλήρη αδιαφάνεια κεφαλαίων σε αυτές τις επιχειρήσεις – καθεστώς που δεν άλλαξε ούτε ο ψευδεπίγραφος νόμος για τον βασικό μέτοχο. Δηλαδή, με σειρά απαράδεκτων μέτρων για τα οποία φέρουν ευθύνες κυβερνήσεις και κόμματα.

Έτσι φτάσαμε στις 100 μέρες απαξίωσης και ευτελισμού της ενημέρωσης που συνόδευσαν τις επιχειρήσεις των διωκτικών αρχών για την εξάρθρωση της “17 Ν”. Αυτές οι μέρες συμπλήρωσαν τα 10 χρόνια της ουσιαστικής αυθαιρεσίας σε ό,τι αφορά τις επιχειρήσεις των μέσων ενημέρωσης. Συνόδευσαν παράλληλα και την οικοδόμηση ενός ιστού καταστολής.

Η εισαγγελική παραγγελία του κ. **Μπάγια** εμφανίζεται ως αποτέλεσμα εκτιμήσεων ότι δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να μπει φρένο στον κατήφορο της τελευταίας περιόδου όπου πρωταγωνίστησαν και δημοσιογράφοι. Είναι όμως απορίας άξιο, αν έτσι θα ρυθμισθεί η λειτουργία της ενημέρωσης σε μια κοινωνία που δείχνει να περιέρχεται σε αφασία και σε ένα πολιτικό σύστημα που υπονομεύεται καθημερινά χωρίς κυβέρνηση και κόμματα να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους.

Σε συνθήκες εμπορευματοποίησης της ενημέρωσης και ανεξέλεγκτου

ανταγωνισμού είναι αναπόφευκτο τα ΜΜΕ να γίνονται όργανα που διαχέουν την προπαγάνδα διάφορων πηγών, είτε πρόκειται για κρατικούς φορείς και αρχές, είτε για τους ίδιους τους τρομοκράτες.

Σ' αυτές τις συνθήκες ορισμένοι εγκαλούν ένα συνδικαλιστικό – πνευματικό σωματείο, όπως η **ΕΣΗΕΑ**, ως εάν από μόνη της μπορεί, να βάλει τάξη, την ώρα που οι ίδιοι δεν δείχνουν ευαισθησία για άλλα φαινόμενα στο χώρο του Τύπου, όπως η κατάρρευση συγκροτημάτων μέσω ενημέρωσης ή σκληρά εργοδοτικά μέτρα που πλήττουν την πλειονότητα των δημοσιογράφων.

Η **ΕΣΗΕΑ**, όμως, δεν μπορεί να γίνει άλλοθι κανενός. Προσωπικά, μάλιστα, θεωρώ ότι δεν έχει άλλο δρόμο από την υπεράσπιση της ελευθεροτυπίας μέχρι τέλους, χωρίς καμία έκπτωση. Τελικά στα εκφυλιστικά φαινόμενα του χώρου της ενημέρωσης, που υπάρχουν και θα υπάρχουν σε κάθε Δημοκρατία όπου γης, δεν μπορούμε να απαντήσουμε με μέτρα καταστολής, εφόσον επιδιώκουμε να δοθούν ουσιαστικές λύσεις, αλλά μόνο με την ποιοτική αναβάθμιση της ελευθεροτυπίας, που εκτός από την ουσιαστική λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόραση, συστατικό στοιχείο έχει την ενεργοποίηση των πολιτών και τον κοινωνικό έλεγχο πάνω στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τους δημοσιογράφους.

Με την ευκαιρία θέλω να επαναλάβω ότι η **ΕΣΗΕΑ** έχει ταχθεί κατά του νόμου αστικών αποζημιώσεων και της βιομηχανίας δικών, που πλήττουν επιχειρήσεις και δημοσιογράφους, περιπλέκοντας το πρόβλημα. Έχει ζητήσει από την κυβέρνηση την τροποποίησή του. Πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να δεχθεί την ποινικοποίηση αδικημάτων Τύπου μέσω ιδιώνυμων και ζητεί από τον Υπουργό Τύπου και τον Υπουργό Δικαιοσύνης να αναλάβουν την πρωτοβουλία για την τροποποίηση του νόμου ώστε να συγκερασθεί η ελευθερία του Τύπου με την προστασία των προσωπικών δεδομένων των πολιτών.”.

Αριστείδης Μανωλάκος